

Εὐωδιά δεντρολίβανου, ματζουράνας καὶ φρέζας...

http://anastasiosds.blogspot.gr/2018/03/blog-post_19.html

(ἢ, Ποιμαντικά βιώματα τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)

Στὸν σεβαστό μου Καθηγητὴ κύριον Ἀλέξανδρον Μ.
Σταυρόπουλον, εὐγνωμόνως

Μὲ τὴν ἀνοιξὴ καὶ καθὼς μεσιάζει ἡ Σαρακοστή, ἀνοίγεται μπροστὰ μας ἡ φορτωμένη εὐωδιῆς καὶ κατάνυξη γιορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ποὺ κομίζει παράλληλα ἄρωμα πολύτιμο Μεγαλοβδομάδας καὶ Πασχαλιᾶς. Γιατὶ μονάχα τοὺς ὕμνους νὰ γευτεῖ κανεὶς αὐτὸ φτάνει, ἀφοῦ ἀκούγοντας π.χ. στὸ Ὅρθρο νὰ ψάλλεται «*Πανηγύρεως ἡμέρα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ...*» ἢ, «*Σήμερον γίνεται χαρὰ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς...*», ὅλ' αὐτὰ αἰσιοδοξοῦν τὸ καταπονημένο ἀπὸ πολλὰ εἶναι τοῦ ἀνθρώπου καὶ δὴ τοῦ πιστοῦ. Βλέπεις ἡ Κυριακὴ αὐτὴ, ἡ τρίτη δηλαδὴ, Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, εἶναι ἀφιερωμένη στὴν «*φωτοφόρον τοῦ σταυροῦ προσκύνησιν...*». Προσκύνηση, ποὺ καταυγάζεται ἀπὸ τὴν «*ἡλιακὴν αἴγλην...*», τὴν ὁποία ἀκτινοβολεῖ ὁ Σταυρὸς, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, «*δι' οὗ τῶν δακρῦν ἔξηφανίσθη κατήφεια, καὶ τοῦ θανάτου τῶν παγίδων ἐρρύσθημεν, καὶ πρὸς ἄληκτον εὐφροσύνην μετήλθομεν...*».

Πῶς, λοιπόν, νὰ μὴν εὐωδιάζει σήμερα, τέτοια φωτοφόρο ἡμέρα, ἡ ἐκκλησιά, καθὼς προσέρχονται οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦν τὸ Τίμιο Εὐλό; Τὸ προσκυνοῦν καὶ λαμβάνουν τὸ φίλημα / εὐλογία κλωνάρι εὐωδιαστὸ δεντρολίβανου ἢ ματζουράνας, μαζὺ μὲ τὸ τρυφερὸ τὸ

ἄνθος τῆς φρέζας; Πῶς νὰ μὴν εὐωδιάζει ἡ φύση ὀλάκερη ποὺ στολισμένη μὲ τὰ πολὺτιμα καὶ ὠραιότερα τῶν ἀνθέων της, προετοιμάζεται γιὰ νὰ ὑποδεχθεῖ τὸν «*Βασιλέα τῶν Βασιλευόντων καὶ Κύριον τῶν κυριευόντων [ὁ Ὅποιος] προσέρχεται σφαγιασθῆναι...*».

Κι εἶναι ὄντως μέγα τὸ προνόμιο τοῦ κάθε ἐπαρχιώτη παπαῦ, ποὺ μπορεῖ μὲν νὰ μὴν γεύεται τὶς μεγαλόπρεπες πολυαρχιερατικὲς ἢ πολυιερατικὲς τελετὲς καὶ θεῖες λειτουργίες, ὅμως ὁ Θεὸς τὸν ἔταξε νὰ κοινωνεῖ τὰ θαυμάσια τῆς Δημιουργίας Του σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ ταπεινὸ, ἄφαντο, λιτὸ ποιμανικὸ του διακόνημα, ποὺ τὸ ραντίζουν αὐτὲς οἱ μοναδικὲς εὐωδιές. Εὐωδιὲς τῆς φύσεως ἐνωμένες μὲ τὶς ἄλλες εὐωδιὲς τοῦ μοσχοθυμιάματος, τοῦ μελισσοκεριοῦ, ἀκόμα καὶ τοῦ ἀγνοῦ λαδιοῦ ποὺ σιωπηλὰ καίει στὰ λαδοκάντηλα. «Θυσία τῷ Θεῷ - ἔσπερινή ἢ ἑωθινή. Ἀλήθεια, συγκρίνονται αὐτὲς οἱ εὐλογημένες ἐμπειρίες τοῦ ἐπαρχιώτη ἐφημερίου μὲ ὅ,τι ἄλλο;

Καὶ σήμερα λοιπόν, κατὰ τὴν φωτοφόρο αὐτὴ ἡμέρα τῆς Προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καθὼς ὁ παπαῦ μοιράζει τὰ εὐωδιαστὰ τὰ ἄνθη, τὸ νοιώθει: Ναί, συγκινεῖται καὶ κατανύσσεται ποὺ κι ἐφέτος τὰ χέρια του σήκωσαν τὸν εὐπρεπισμένο μὲ λογιῶν ἄνθη δίσκο μὲ τὸν Τίμιο Σταυρὸ, τὸν Ὅποιο λιτάνευσε μέσα στὸ ναό, φέρνοντά Τον σιμὰ στοὺς πιστοὺς, γιὰ νὰ διαπιστώσουν ὅτι ἡ εὐλογία αὐτὴ τυχαῖα δὲν τοὺς δίδεται: Τοὺς κομίζεται ὁ Τ. Σταυρὸς, γιὰ νὰ καταλάβουν ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς γιὰ τὴ Μ. Ἑβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα. Ἀλλὰ κι ὅτι ὁ Σταυρὸς αὐτὸς μᾶς ἀκολουθεῖ σ' ὀλάκερο τὸ βίο μας, μέχρι ποὺ ἀποτυπώνεται στὴν ἔσχατη κατοικία μας, ὡς μαρτυρία ὅτι «*τὰ πάντα δεῖται σταυροῦ*» (ὁσιος Μάξιμος ὁμολογητῆς). Πόσο μᾶλλον ὁ ἄνθρωπος. Ἔτσι δὲν εἶναι;

π. Κ.Ν. Καλλιανός

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως 2018